

**ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI**  
**Fakulta pedagogická**  
**Katedra českého jazyka a literatury**

**HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE**  
**posudek oponenta**

**Práci předložil:** Nýdlová Eva  
**Název práce:** Jaroslav Rudiš – pokus o portrét  
**Hodnotitel:** Mgr. Jiří Novotný

---

**1. CÍL PRÁCE:**

Jaroslav Rudiš – pokus o portrét? Patrně se jedná o pracovní název, jelikož toho zase tolik diplomantka nevyportrétovala (Rudišova biografická data jsou podána velice skromně), ale podíváme-li se na úvodní pasáže textu, kdy specifikuje svůj záměr, pak s potěšením konstatujeme: „Zadařilo se, cíl splněn.“

**2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:**

Diplomová práce má dobrou obsahovou úroveň, na některá pochybení upozorníme níže. Biografie zkoumaného autora byla uvedena jen několika větami, to ovšem musíme konstatovat s potěšením, neboť nejsme ničím a nikým determinováni; to, co je lakonicky uvedeno, zcela stačí k pochopení základních souvislostí mezi autorem a jeho dílem. Další pasáže věnované dílu nepřímou dokreslují autorovu osobnost (nejen však z hlediska literárního), ale především charakterizují jeho tvorbu těsně spojenou s životními postoji určitého spektra naší mladé i pomalu stárnoucí populace.

**3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:**

Dílo je po formální stránce na dobré úrovni; upozorníme snad jen na zbytečně rozsáhlé podoby citací pod čarou (včetně ISBN). Celek má kompaktní a přehlednou kompoziční strukturu a je na první pohled vidět, že punktu „zasnoubená“ autorka nemiluje chaos a destrukci či jinakost za každou cenu směřující k rebelii (i když to musí posoudit sama), ale že respektuje určitá pravidla a řád. Je tedy také vidět, jak málo toho o punktu – či o prostředí jeho fanoušků – víme. O poctivosti přístupu svědčí mimo jiné i podoba seznamu použité literatury.

**4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:**

S potěšením konstatujeme, že je práce prosta hrubých ortografických chyb; méně podstatnou výjimku tvoří interpunkce (např. na s. 1, 38) i jakási extravagance na s. 40 – ve 4. odstavci nás autorka donutí pátrat po podmětu (všechny – všichni?). Napínavé i rafinované!

Potěšitelnou (nikoli již ironicky míněnou) rafinovaností je převažující volba úsečných, krátkých, „dietních“ vět, protože čtenář textu netápe v rozvleklých periodách a může se soustředit na to, co je představováno, tedy na Rudišovo dílo. Vyřkne-li tedy autorka mínění, že Rudiš píše v krátkých větách a srozumitelně, pak ona sama žije Rudišem, a to je v tomto případě opět dobře. Svůj vztah k němu ostatně opakovaně zdůrazňuje, avšak bez toho, aby kohokoli manipulovala či přesvědčovala. Stejný postoj vyjadřuje k bývalému režimu, jelikož v pasáži, kde poznamenává „*jaký byl minulý režim*“ (s. 39), necítíme žádnou zatrpklou tendenci či bojovnost, nýbrž indiferentní konstatování (i když přirozeně obdařené decentním negativním příznakem) vybízející k zauvažování, k použití zdravého lidského rozumu, který je schopen porovnat to, co bylo, s tím, co je a bude.

Líbí se nám i její (ne)hodnocení kritických statí odborníků s následnou prezentací vlastního pokorného názoru. A ta pokora je cítit z každé strany textu. Příjemné. Zajímavé. Inspirující. Nepředpokládané. Reálné. Chvályhodné. (Zde sledujeme křečovitý pokus posuzovatele popasovat se s uměleckým jazykem Nýdlové i Rudiše.) Ale když už jsme u toho jazyka, či u jeho hodnocení diplomantkou, je třeba konstatovat, že na mnoha místech zaostala za očekáváním, protože hodnocení jazyka měla rozhodně věnovat větší prostor. Doufejme, že tak činila ze skromnosti, nikoli z neznalosti, na kterou by například mohly upozornit její pohledy prezentované na s. 10 a 22 (slang) a na s. 11 (přirovnání). Na s. 36 si zřejmě sama uvědomila, že nedokáže slang odlišit od jiných jazykových podob, proto raději pokračovala bez uvedení příkladů.

Pěkně podané jsou především vnitřní charakteristiky nepřímé, zde nacházíme inspirativní pobídky k přečtení děl, ale nejen zde. Posuzujeme dílo čtivé, vypravěčský autorčin talent je nesporný, vše má svůj spád... Přesně zacílila na autorovu znalost prostředí (Německo, německá města, Liberec, punk atp.). No... a závěrečné věty až dojemně toužící po tom, aby temná zákoutí Rudišových próz ve skutečnosti nekorespondovala do všech detailů s jeho duší, jen dokumentují autorčinu upřímnost, její cit a... Děkuji.

#### **5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:**

Je vůbec možné, aby po vystoupení německé punkové formace kdokoli zdravý a soudný zařadil do programu plzeňského koncertu v roce 1987 Michala Davida? Smutná realita, nebo autorova (Rudišova) afektovaná fikce? (Viz s. 30, 38.) Pozor, mladičkový posuzovatel je pamětníkem událostí!

#### **6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:**

Diplomovou práci rád doporučuji k obhajobě. Vzhledem k výše uvedenému bych nejraději navrhl průměrné hodnocení, ale nemohu, nemohu...

Navrhované hodnocení:

**Výborně**

Datum: **10. září 2017**

Podpis:

